

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobkyne **O.** bytom D., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava**, pracovisko Žilina, J.M. Hurbana 16, Žilina, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č. AZ/2010/01472-02 zo dňa 24. júla 2010, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č.k. 21S/84/2010-30 z 26. januára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26. januára 2011, č.k. 21S/84/2011-30 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 24. júla 2010, č. AZ/2010/01472-02 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na nové konanie a rozhodnutie.

Žalobkyni náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví a ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie ÚPSVaR v Žiline zo 7. mája 2010, ktorým bola žalobkyni zastavená výplata príspevkov v trvaní 6 mesiacov a upravená dávka v hmotnej núdzi na 70,81 € od 1. septembra 2009. Krajský súd dôvodil tým, že podľa § 29 ods. 1 zák. č. 599/2003 Z.z. je uložená povinnosť občanovi v hmotnej núdzi, ktorému sa vypláca dávka a príspevky ohlasovacia povinnosť v prípade zmien vo všetkých skutočnostiach, ktoré sú

rozhodujúce na trvanie nároku na dávky a príspevky a na ich výplatu. V prípade, ak tieto skutočnosti si občan nesplní, tak je vyvozená sankcia v zmysle ust. § 29 ods. 5 zák. č. 599/2003 Z.z., podľa ktorého ustanovenia prvostupňový správny orgán rozhodol o zastavení príspevkov v trvaní 6 mesiacov. Z obsahu pripojeného spisového materiálu mal súd za preukázané, že žalobkyňa ako žiadateľka o pomoc v hmotnej núdzi pri žiadosti o pomoci v hmotnej núdzi zo dňa 31. marca 2008 bola poučená podľa ust. § 29 ods. 1, 2,3 a 4 zák. č. 599/2003 Z.z. Zároveň tiež vyplýva z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 19. marca 2009 č. 2009/034519, ktoré bolo právoplatné dňa 23. marca 2009, ktorým rozhodnutím bolo O. zvýšená dávka a príspevky na sumu 169,17 € od 1. januára 2009, že takisto v tomto rozhodnutí v jeho odôvodnení bola poučená podľa ust. § 29 ods. 1 zák. č. 599/2003 Z.z. Námietku žalobkyne, že nevedela o príjme svojho maloletého syna O. súd vyhodnotil ako účelovú a právne irelevantnú s poukazom najmä na to, že ide v danom prípade o vzťah matky ako zákonného zástupcu a maloletého dieťaťa syna O.. Vo vzťahu k ďalším námietkam žalobkyne, a to namietané porušenie ust. § 3 ods. 2, § 32 ods. 2 a § 33 ods. 1 a 3 Správneho poriadku Krajský súd v Žiline poukazuje na to, že tieto neboli predmetom odvolania žalobkyne vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu, preto nemôžu byť ani predmetom preskúmania v tejto veci. Na margo veci však súd poukázal na to, že v zmysle ust. § 25 ods. 1 zák. č. 599/2003 Z.z. sa na konanie o posúdení hmotnej núdze nevzťahuje ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku, t.zn. v danom prípade nebolo potrebné, aby sa pred vydaním rozhodnutia žalobkyňa vyjadrila k podkladu rozhodnutia, k spôsobu zistenia, prípadne navrhla jeho doplnenie. Súd mal za to, že nedošlo k porušeniu ust. § 3 ods. 2 a § 32 ods. 1 a 2 Správneho poriadku. V danej veci bola žalobkyňa, ako žiadateľka o pomoc v hmotnej núdzi, poučená o oznamovacej povinnosti podľa § 29 ods. 1 zák. č. 599/2003 Z.z. v samotnej žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi, čo potvrdila svojim podpisom a aj v rozhodnutí č. 2009/034519 zo dňa 19. marca 2009 o zvýšení dávky a pomoci v hmotnej núdzi, ktoré rozhodnutie nepochybne prevzala, nakoľko toto rozhodnutie sa stalo právoplatné. K ostatným námietkam žalobkyne vo vzťahu k absolútnej neplatnosti právneho úkonu, a to jednotlivých dohôd o vykonaní brigádnickej činnosti vo vzťahu k jej synovi O. je potrebné poukázať na to, že tieto rovnako súd vyhodnotil ako nedôvodné. Žalobkyňa namietala, že nedala súhlas s dohodou o brigádnickej činnosti ako zákonná zástupkyňa mal. syna O., a že súčasťou dohody o brigádnickej činnosti mal byť štatút študenta. Pracovnoprávna spôsobilosť (spôsobilosť fyzickej osoby mať v pracovnoprávných vzťahoch práva a povinnosti ako zamestnanec a spôsobilosť vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať tieto práva a brať na seba

tieto povinnosti) podľa ust. § 11 ods. 2 Zákonníka práce vzniká dovŕšením 15-teho roku, čo v danom prípade syn O. nepochybne v čase uzatvorenia brigádnických dohôd spĺňal. Pokiaľ nebol pripojený k dohode o brigádnickej činnosti, na čo poukazovala žalobkyňa, štatút študenta, tak z ustanovení § 228 ods. 2 Zákonníka práce nevyplýva neplatnosť takejto dohody z dôvodu absencie takéhoto štatútu, resp. potvrdenia, nakoľko to výslovne Zákonník práce neustanovuje (§ 17 ods. 2 Zákonníka práce), ani to neustanovuje osobitný právny predpis. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Žiline vyhodnotil žalobné námietky žalobkyne ako nedôvodné.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa včas odvolanie a žiadala prvostupňový rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Ako v priebehu celého správneho konania aj pred krajským súdom dôvodila tým, že nemala vedomosť o výkone práce jej syna a jeho príjme s tým, aby bola podrobená testu na polygrafe, ktorý by potvrdil jej tvrdenie, že o práci syna nevedela. Namietala právne posúdenie veci aj pokiaľ ide o platnosť dohody jej syna o vykonaní práce ako aj to, že od firmy pomenovanej v odvolaní syn neobdržal peniaze.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP potom, ako verejné vyhlásenie rozhodnutia oznámil spôsobom podľa § 156 ods. 3 OSP.

Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že podľa Potvrdenia o ročnom príjme pre potreby ÚPSVaR v Žiline z 31. marca 2010 od firmy A. v mesiacoch 1/2009 až 1/2010 bol hrubý mesačný príjem syna žalobkyne O. S. nulový. Firma „O“ na rovnakom tlačive z 23. marca 2010 za mesiace 3/2009 až 9/2009 a 11/2009 nevykázala u syna žalobkyne žiadny príjem, za mesiac 10/2009 vykázala hrubý príjem 104,66 €, netto 84,78 € a za mesiace 7/2008-9/2008 nevykázala žiadny príjem. Je skutočnosťou, že syn žalobkyne mal s oboma firmami uzavretú dohodu o brigádnickej práci študentov.

Podľa skoršieho rozhodnutia žalovaného z 12. februára 2010 sa zrušilo prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu z 20. novembra 2009, ktorým boli príspevky zastavené od 1. septembra 2009 na 6 mesiacov a odňaté dávky a príspevky v sume 169,17 € od 1. septembra 2009, a to pre nedostatočné zistenie skutočného stavu veci. Podľa uvedeného

rozhodnutia s poukazom na § 24 ods. 1 a 5 zákona, ak úrad zistí, že poberateľ mal príjem z dohody o vykonaní práce, ktorý úradu neohlásil, úrad rozhodne o odňatí príspevkov na 6 mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného zistil, že rozhodnutím ÚPSVaR č. 2010/06219/KK VI zo 7. mája 2010 boli „podľa § 29 ods. 1, ods. 5, § 26 ods. 2 a podľa § 10 ods. 3 písm. b) zák. č. 599/2003 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov“ žalobkyňi zastavené príspevky v trvaní 6 mesiacov od 1. septembra 2009 a bolo rozhodnuté o poskytovaní dávky v hmotnej núdzi v sume 70,81 € mesačne od 1. septembra 2009. Podľa dôvodov rozhodnutia úrad zistil, že syn poberateľky pomoci v hmotnej núdzi bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce vo firme „O“ od 16. júla 2008 do 31. augusta 2008 a od 4. marca 2009 do 31. októbra 2009 a vo firme „A“ od 30. januára 2009 do 31. decembra 2009 a za tieto obdobia mu bol vyplácaný príjem od zamestnávateľov. Vzhľadom na to, že žalobkyňa neoznámila úradu túto skutočnosť pre nárok a príspevky v hmotnej núdzi, došlo k porušeniu § 29 ods. 1 zák. č. 599/2003 Z.z. so zastavením výplaty podľa § 29 ods. 5 zák. Odvolací správny orgán žalovaným preskúmaným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil zastavenie výplaty príspevkov od 1. septembra 2009 nie je založené na skutkových zisteniach vyplývajúcich z obsahu spisu, je založené na nedostatočnom zistení skutkového stavu a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov viažúcich sa nielen k začiatku lehoty zatavenia výplaty príspevkov, ale aj k právnomu dôvodu tohto rozhodnutia. Odvolací súd pripomína, že rozhodnutie podľa § 29 ods. 1,5 zákona, má povahu administratívnej sankcie a ako také musí spĺňať aj formálne náležitosti výroku uvedené v skutkových znakov porušenia povinností žalobkyňou, nepostačuje všeobecné konštatovanie o nesplnení si ohlasovacej povinnosti. Z rozhodnutia nie je zrejmé, či si nesplnila povinnosť ohlásiť príjmy svojho syna alebo skutočnosť, že syn uzavrel dohodu o vykonaní práce. Rovnako vymedzenie pojmu „zastavenie príspevkov“ je neurčité a nevykonateľné, pretože neobsahuje konkrétne označenie príspevkov, na ktoré sa zastavenie vzťahuje. Žalovaný sa nevysporiadal ani so skutočnosťou, že už prvotné rozhodnutie z 20. novembra 2009, obsahovalo spätné zastavenie výplaty príspevkov od 1. septembra 2009, bez akejkolvek súvislosti s eventuálnym príjmom syna žalobkyne v mesiaci októbri 2009.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 OSP v spojitosti s § 250j ods. 2 písm. b),c) a d) OSP zrušil prvostupňový rozsudok a rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Žalobkyni trovy konania nevznikli preto ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová